

Vejledning og gode overvejelser

- Det skal formidles på et personalemøde, at dialogisk læsning prioriteres i institutionen, så alle bakker op. Der kan evt. udvælges en pædagog der er ansvarlig for Skattekister, ny børnelitteratur, og som informerer resten af personalegruppen om nye bøger osv. Tosprogsvejlederne står til rådighed med vejledning og støtte til at komme i gang, og sparring undervejs.
- Børnene opdeles i grupper efter alder og sproglige kompetencer. God idé hvis det er den samme voksne læser med en gruppe, så man kan følge børnene i et forløb. *Brug evt. skemaet "Hold til dialogisk læsning" bagerst i mappen*
- Der fastsættes tidspunkter for læsning, som lægges ind i en ugeplan. Her er gruppen plus den voksne fredet. *Brug evt. skemaet til planlægning bagerst i mappen.*
- Forældrene får en kopi af oversigten over de bøger der læses, så de kan tale med deres børn om bøgerne hjemme. Nogle forældre vil måske låne nogle af bøgerne på biblioteket, og her kan de også bruge oversigten til at vise og få hjælp til at finde gode bøger.
- Når man skal i gang med at læse, kan det være relevant at huske sig selv på at man skal "lande" og måske lige give sig selv lov til at trække vejret, inden man går i gang. At være en nærværende samtalepartner giver selvfølgelig mere kvalitet. Brug lidt tid på at læse historien igennem og få overblik over hvad der skal vægtes i læsningen.
- Rammerne er vigtige. Børnene skal sidde godt, der skal være ro, og alle skal kunne se billederne i bogen. Et godt fif kan være, at tænde et lys når der læses. Til helt nybegyndere, der slet ikke er vant til at få læst og sidde stille, kan man bruge Læsefidusen (Kald den et sjovt navn). Det er et fint redskab til at fjerne uroen fra barnet og "flytte" den over i aben. Man kan evt. spørge barnet, om det lige vil passe på aben mens vi læser, for den kan altså godt være noget urolig. Samtidig kan man snakke om, at aben er en læsefidus fordi den *elsker* bøger. Det kan skabe en nysgerrighed for at finde ud af hvad bøger er for noget.
- Brug vejledningen til de tre gennemlæsninger, for at sikre kvalitet og systematik. Men husk at bruge den sunde pædagogiske fornuft, og juster indsatsen efter de børn der læses med. Inddrag den viden børnene har i forvejen, og arbejd altid ud fra nærmeste udviklingszone. *Brug evt. læringsstigen*

- De konkrete materialer skal være til inspiration for børnene og understøtte bogens tekst og indhold. Det er en fin måde at lære, at et ord kan bruges i forskellige sammenhænge. Det kan være en god visuel støtte til at tilegne sig nye ord. Samtidig være et middel til at lave en positiv og spændende oplevelse i mødet med bøger.
- Hvis det er svært og der er megen uro hver gang, må man overveje den pædagogiske praksis: stilles der for høje krav, er rammerne ok, skal der laves nye grupper, er bøgerne for svære, osv. Man kan også reflektere over sin egen rolle som voksen, har man Tidtagerrollen, Instruktørrollen, Entertainerrollen eller rollen som den Lydhøre samtalepartner (jf. "Mere end ABC", Dafolo) Alle roller er sikkert i spil, men at være en lydhør samtalepartner, er selvskrivet med til at sikre kvalitet.
- Informer kolleger om de sproglige elementer der arbejdes med, og visualiser gerne de ord der i fokus. Det er en god idé at læse bogen for alle børn, evt. til samling, så børnene får en fælles viden.
- Forskningsprojekter som SPELL og Fart på sproget, viser at disponeringsgraden har betydning for børns sprogtilegnelse. Det vil sige at det er vigtigt at skrive sig bag øret, at det både handler om **Kvalitet** og **Kvantitet**.

GOD FORNØJELSE!